

БОРБИЛОО БОРБИЛОЕВИЧ БА ЁРМОХИ ЁРМОХИЕВИЧ ТУХАЙ ОНТОХОН

(ОРОД ОНТОХОН)

Борбилоо Борбилоевич Ёрмохи Ёрмохиевич хоёр хани нүхэд байба. Зундаа Борбилоо Борбилоевич горхондо нийдэжээрээд

— Эй, нүхэр, мэндэ амар!.. Хэр байнаш? — гэдэг һэн

— Гэмгүй, хирээсоогоо байнабди,— гэжэ Ёрмохи Ёрмохиевичын харюусана.— Айлшалжа намда оро. Манайда, нүхэр, гүнзэгтийн дор аятай һайн... Унан нам аали байна, үнанай элдэб ургамалнууд дуран соош байха. Бахын түрьхөөр, үтэх хорхойгоор, үнанай сохонуудаар шамайгаа хүндэлхэб..

— Һайн даа, нүхэр! — гэбэ Борбилоо Борбилоевичын.

— Айлшалжа шамда орохол байгааб, тээд үнанхаа айнаб. Харинши намдаа айлшалхаяа гэр дээрэ нийдэн гарас... би шамаяа жэмсээр хүндэлхэб,— намда бүхэли саад бии, тиигээд хилээмэнэй бутархайшье, обёосшье, саахаршье, амиды боргооношье олохобди. Саахарта дуратай аабзаш

— Саахар гээшэш ямар юм?— гэжэ Ёрмохи Ёрмохиевич асууба

— Тиимэ сагаан..

— Горхоной оёорой хайр шэнги гү

— Юунтиимэ хаяг һэм. Амандаа хэхэдэш амтатай юм. Шинийн хайр эдихэгүйш. Мэнэ гэхээр гэр дээрэ нийдэжэ ошоё

— Үгүй даа, би нийдэжэ шадахагүйб, тиигээд агаарта амимни бүтэшэхэ. Тийнхаар хоюулаа үнанда тамараа һаамнай дээрэ. Би шамда хуу харуулхаб

Борбилоо Борбилоевич үнанда ороод туршаба,— үбдэгсөө татуулаад, саашаа орохёө айба. Тиигэжэ ябанаар шэнгэшэжэ болохол!